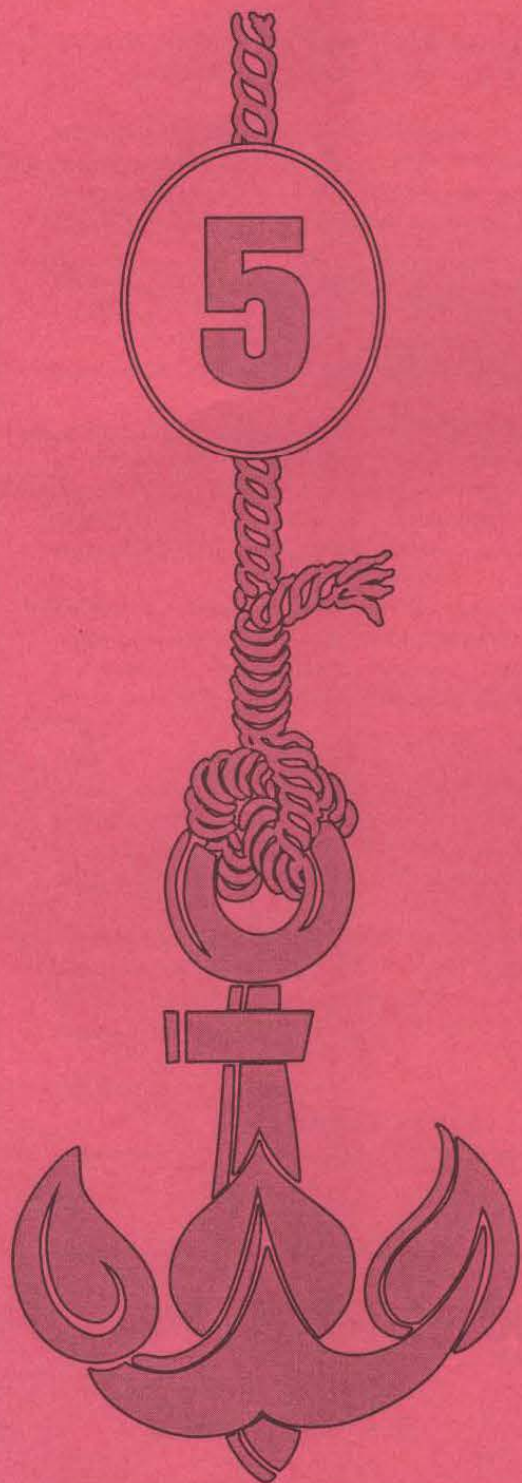

72

KAPITÁNSKÁ POŠTA HKVS

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

**ročník
2005/2006**

Kapitánská pošta**Obsah****strana**

Kapitáni a kapitánky	1
Bratři - O médiích a	2-3
Štábní okénko	3
Hra - Messnerovy vrcholky	4-5
O zlaté prase	5
Novoroční plavba	5
HaHa	6
Do nového roku skautů	7
Seznam akcí pro rok 2006	8
Bermudský trojúhelník	9
NA news	10-11
Hanzovní reálie	12
PF od redakce	13

Tak jak jen temnota noční nám odhaluje nebeská světla, tak jenom utrpení nám odhaluje všecken význam života.

Henry David Thoreau

Kapitáni a kapitánky!

Je začátek roku 2006, který prověří, nakolik jsou vodní skauti tím, čím se cítí být a za co je mnohdy považují ostatní.

To prověřování leží v několika rovinách:

Předpokládám, že při registraci 2006 se opět bude mnoho oddílů hrdě hlásit k zaměření „vodní“. Jsem tomu rád a rád jsem i tomu, že počet těchto oddílů nejen neklesá, ale dokonce mírně stoupá. Kdo si však myslí, že registraci přihlášení se k vodním skautům končí, je vedle. Tato registrace je spojena s odesláním vnitřního příspěvku na provoz KVS v téměř nicotné výši 10,00 Kč za registrovaného člena (naopak odpadly příspěvky pro SHP).

Podzimní sraz byl v Kozmíciích, jarní bude v Plzni. Budu rád, když se zde setkám i s těmi kapitány, pro které bylo Slezsko z ruky a které už jsem dlouho osobně neviděl.

Na tomto srazu je poslední možnost předkládat prostřednictvím krajských kapitánů návrhy na medaili Bronzového bobra, případně na řád Stříbrného bobra. Kdo si však myslí, že stačí podat návrh, je vedle. Žádné z těchto vyznamenání není nárokové, obě se udělují za zásluhy o český vodní skauting. Přesto připomínám, že jsou kraje, kde se na toto ocenění kapitánů možná zapomíná.

Hlavní událostí roku 2006 je NAVIGAMUS 2006. Připomínám, že hlavním důvodem jeho konání je setkání oddílů vodních skautů a vzájemné poznávání jejich členů hravou a aktivní formou. Kdo to chápe jinak, je vedle. Pevně věřím, že tento Navigamus upevní naši vzájemnost prostřednictvím těch, kteří budou kapitány a kapitánkami asi tak na dalším nebo přespříštím Navigamu.

Vzdělávání dospělých a dospívajících vodních skautů a skautek budou letos opět zajišťovat dva týmy. O tom, že se jim akce zdaří, nepochybují. Připomínám však, že musí překonat zdánlivou nebo skutečnou řevnivost. Vodních skautů je tak málo, že absolventi obou typů lesních škol a kurzů musejí sloužit všem, i suchozemcům. Kdo po absolvenci Námořní akademie nepůsobí alespoň jako lodivod, kdo se po absolvenci LŠVS či dokonce ILŠ VS nepodílí na dalším vzdělávání (včetně Kapky), je vedle.

Jako skauti máme povinnost služby, jako vodní skauti máme povinnost služby kolem vody. Připomínám, že našim zcela konkrétním úkolem je uspořádání kurzů a zkoušek Kapka, přesněji a veseleji zkoušky Vodáckého mimina pokud možno v každém kraji. VRJ na náš popud připravila směrnici pro bezpečnost při konání vodáckých akcí, našim úkolem je naplnit její vzdělávací část. Kdo jezdí na vodě pouze pro radost a službu nechává ostatním, je vedle.

Naši dokaři dokončují vývoj a stavby dalšího typu lodí vodních skautů – plachetnice Severka. Kdo si myslí, že se jedná o jednostrannou záležitost kroužku jachetních šilenců, je vedle. Severka stojí kromě úsilí a peněz realizátorů také peníze nás všech. Když jsme žádali o dotaci alespoň na část nákladů, byli jsme dotazováni, pro kolik oddílů to bude sloužit. Věřím, že prostřednictvím našich základen pro mnoho.

Po Navigamu se letos koná i Eurosea – setkání zástupců výchovných vodních skautů evropských zemí. Podvakerát jsme se zúčastnili a vždy jsme zaujali. Chceme se účastnit minimálně dvoučlennou delegací i letos a chceme ucházet o uspořádání Eurosea příštího. Kdo však myslí, že prostě někoho určíme a pak jen natáhneme ruku na dotace odněkud shůry, je vedle. I to nás bude něco stát (a ty konkrétní účastníky ovšem také).

Kapitáni a kapitánky,

až budete číst tuto Kapitánskou poštu, bude pro vás číslo 2006 už samozřejmostí. Mnohým z vás jsem k novému roku přál osobně na setkání na Tortuze a mnohým jsem přání zaslal poštou. Kdybych si však myslel, že jsem přál každému, byl bych vedle.

Takže ještě jednou všem:

Ke zdárnému splnění úkolů, které nám ukládá naše POVINNOST, ODPOVĚDNOST a KÁZENĚ

ŠŤASTNĚ VZHŮRU DO NOVÉHO ROKU 2006!

Vezír

Bratři

(O médiích a sledovanosti...)

Nemám rád bulvarizaci médií. Vyžívání se v tragédiích a utrpení mi vadí. Proto bych nerad upadl v podezření, že si slastně rochním v katastrofách minulého roku. Ovšem katastrofy, které postihly minulý rok, lze použít jako studijní materiál.

Ono je to vůbec celé trochu složitější. Před sto lety, když se někde na světě cosi událo, to trvalo než se svět o události dozvěděl. Dnes je prožíváme v přímém přenosu. Kdesi v odlehlém koutě světa vyhrabávají oběti ze sutin nebo loví utopence z vody a my si to pouštíme k tlačence s cibulí, kterou večeříme.

Pouštní bouři jsem prožíval a sledoval hodně. Bylo to krátce po velkých změnách, šlo o obranu napadeného a byla to první válka v přímém přenosu. Jenže za těch patnáct let jsme pokročili a servírujeme si mrtvolu a cizí bolest čím dál častěji. A zvykáme si. Ovšem, je to obrana proti záplavě utrpení. Ale není to dobře.

Dávkováním (spíš předávkováním) katastrof jsme tak trochu silně manipulováni. Loni jsme prožívali cunami. Viděli jsme záběry vlny, trosky, plastové pytle s jasným obsahem na plážích.

A celý svět se zdvihl. Bylo to neskutečně krásné, neskutečně lidské. Zájem byl rozdělen mezi přeživší domácí, kteří byli postiženi ztrátou toho nic co vlastnili a mezi turisty, kteří byli postiženi narušením poklidné dovolené. Pomohli všichni. Média byla události plná. Byli jsme bičováni hlášenými, kolik lidí bylo postiženo tam, kolik onde. Jenže všimli jste si, že jsme byli informováni hlavně o Srí Lance a Thajsku? Pobřeží Indie již nebylo tolik v centru pozornosti. Že voda došploucha až do Afriky, to padlo snad v pouhém počátku a pak na konci, když vše bylo přežvýkáno, semleto a vysáto do mrtě.

Letošní léto bylo plodné na uragány. Nebo hurikány. Já si nikdy nejsem jist, jestli je rozdíl obou názvů pouze regionální, nebo jestli je rozdíl i mezi větry, které jsou jimi označovány. Bríza, mistrál či scirroco jsou přeci také úplně jiné větry. Inu, hurikánů se, jak bylo řečeno, letos urodilo.

Jasně, ekologové si všimají teploty Mexického zálivu, narůstající frigidity teplého Golského proudu (inu, má svůj věk) a ledovců. Než my si spíš všimněme mediální odezvy.

On takový hurikán má proti zemětřesení jednu velikou výhodu. Dnes jsme schopni ho pozorovat dříve než udeří. Oh, jak tučné sousto. Katastrofu si vychutnáváme, než se stane. Jaké slastné očekávání. Rozpadne se oko uragánu dřív, než dorazí k pobřeží? Změní směr a proletí pustou oblastí, nebo se trefí a načechrá namyšleným Amíkům peroutky? Lze si vsadit, jak se bude situace vyvíjet. Když konečně udeří, jak pohladí na duši, že všemocný dirigent světa nezvládl situaci. Disciplinovaní Američané odmítají opustit své domy a záchranáři je nakládají do člunů násilím.

Voda stojí v ulicích, které známe z historie jazzu. Po Cannal street a Beal street místo promenád černých hot kapel plují čluny. Hrdinní ochránci pořádku, tak přesvědčivě vykreslování v kriminálkách, zapojení do rabování, zbraně v rukou obyvatel, Národní garda v ulicích, toť soustíčko, které okoření již trochu fádni popisy katastrofy. Kolem řeky jsou chudinské čtvrti. Je jedno, že jsou to vysušené bažiny, nepříliš zdravé, proto levné, proto barevné. Hlavně barvou kůže obyvatel. Jsou-li zatopeny, lze přidat i černobílý podtón, protože bílé čtvrti nemají tolik potíží. Co na tom, že jsou výš, kam se voda nedostane. Lze to přeci hodnotit, že barevní jsou líní, proto si nechali natéci vodu do baráků. (I takový soud jsem v civilizované Evropě slyšel).

Zatřásl se Kandahár. Zpráva proběhla médií. Bylo i pár obrázků v televizi. Jenže již nebylo čím kořenit. Nebyli turisté, které by bylo třeba zachraňovat. Umírali jen místní horalé. Nebyl moený stát, který by byl postižen. Že zahynuli vládní úředníci? Inu, stejně je faktická moc v rukou kmenových náčelníků. Tak o čem je řeč, kde je senzace, kterou by bylo možno prodat? Kdo zaplatí štáb vyslaný do místa katastrofy, když neukáže nic dramatičtějšího než mrtvé horaly?

Ti nejsou zajímaví, užili jsme si jich za války v Aghánistánu.

Jenže jsme ovlivňováni i jinak. Nejen devalvací zpráv. I jejich komentářem. Vzpomeňme si, jak jsme se pyšnili, že na Srí Lanku, stejně jako dřívě do Bamu a do Turecka vyrazili kromě dalších i čeští záchranáři. Jenže napsat, že dobře pracují je fádni. Je prodejnější rozebrat, že ještě po měsíci nepracují naplno, protože jim nedorazil veškerý materiál. Jeden ze sponzorů, které jsem oslovoval, pátral v paměti a pak odmítl se slovy: "Jo to jsou ti, co si nechali na Srí Lance ukrást materiál". Proč zdůraznit, že personál na letišti omylem dal část beden do jiného skladu, pod jiným registračním označením. Takže Evička Čejková, která odpovídala ze Srí Lanky na dotazy Kapitánské pošty, musela jak tornádo vletět na letiště a vlastnohlasně přesvědčit skladové dělníky, aby přerovnali několik hangárů.

Vzpomeňme si, jak proběhly informace a fotografie, že nemocnice v Galle nestojí, že není dosud postavena, ač uběhlo mnoho času od příjezdu mise. Někteří distinguovaní lékaři projevíli přání, zaplatit si z vlastní kapsy cestu ze Srí Lanky domů a zpět, jen aby se mohli dopustit fyzického násilí na žurnalistovi (konkrétně prý hovořili o manuálním přenosu jeho chrupu do konečníku. Též jeho.), kterému dali měsíc staré fotky ze stavění a který si nafotil nedramatické, tudíž neuveřejnitelné, vyšetřování rodiček.

Jak lze pracovat s informací, je vidět ze srovnání výše uvedených řádků s vyjádřením nejmenovaného bratra. Když zástupce Záchraného týmu vznesl dotaz na VRJ, zda můžeme případné sponzory oslovovat jménem společnosti Hand for help a Junáka (mysleli jsme, že by to pro nás mohla být reklama, když lidé uvidí, že nejsme jen stafáž u odhalování pomníků, ale děláme něco užitečného). Dostalo mu velmi zamítavé odpovědi. Second hand informačním kanálem, který bývá v tisku označován jako zprávy ze zdroje, který nechce být jmenován, se k nám dostalo vysvětlení stanoviska. Prý se na Srí Lance chovali nehumánně. Než by dali vydělat místním, raději si za deset dní postavili nemocnici sami, jen aby už začali ordinovat.

Je druhý svátek vánoční. Od minulého týdne se objevují v mediích zprávy o tom, že Thajsko či Srí Lanka slaví rok poté. (Škoda, že se také neobjevila zpráva, že nově zvolený Srí Lanský prezident jako jeden z hlavních volebních trumfů použil svoji spoluúčasť na působení české mobilní jednotky v Galle). Do oslavné atmosféry se ale nehodí ani zpráva o tom, že aktuálně umírají lidé, o kterých se nepsalo a nepíše, proto na jejich záchranu nejsou peníze.

Psát se bude, až na jaře sejde sníh a bude se možno divit, že vůbec někdo přežil a lítostivě lomit rukama, kolik že jsme nechali lidi zemřít bez pomoci, (i to tu již bylo, viz. Srebrenica).

Už aby to bylo. Zas stoupne sledovanost médií.

Jezevec

Okénko do kajuty štábu Navigamu

Tak jsme se přehoupali do roku Navigamu 2006, který začíná dostávat konkrétní obsah i formu a teď musí přijít to hlavní, na co se organizátoři, ale i ostatní nejvíce těší:

Nápady jednotlivých skupin, kterými se už notoricky známé soutěže přeedějí do hanzovního roucha, ale taky zbrusu nové „HANZOVNÍ“ hry, soutěže, rekvizity, kostýmy, kulisy a kdoví, co všechno se vylíhne ve vodních hlavách skautů.

První vlaštovky se už objevily, Jablonečáci vymysleli a udělali stavebnici kogy, v Kozmicích byla k vidění ráhnová plachta s dobovým křížem, Pinda se předvedl na Tortuře v apartním středověkém kroji, Žoržet spíchla středověkou kápi.

Pevně věřím, že se v různých koutech naší vlasti líhnou další vlaštovky a že na jarním srazu jich bude početné hejno. Ono totiž stále bude platit, že Navigamus bude takový, jaký si ho uděláme a to je jen dobře.

A to, že ten letošní bude více otevřen veřejnosti si vyžádá důkladnější přípravu a tím i zodpovědnější přístup organizátorů a nakonec všech účastníků. Zatím byl čas na diskuse o všeličems, teď už je čas pouze na konkrétní činy.

Zásadní věcí je, aby přístavy a oddíly jednotlivých kvartýrů spolu komunikovaly, včas zvolily svá konšelstva a upekly své kvartýrní programové koláče.

Hanza to je výroba, doprava a prodej zboží a to je příležitost prokutat skříně a kumbály, vyšpekulovat, co by se z těch dlouho nepoužívaných materiálů a věcí dalo vyrobit, přebyteky – třeba dopravit a s patřičným ziskem prodat. Od pravěku nic nového pod sluncem, není-liž pravda? A ty koláče je nutno nechat „okoštovat“ programovému zpravodaji a taky mi, některé z nich budou sušit i ostatní členy štábu. Ono totiž všechno souvisí se vším.

Vaše výtvary mailujte na: vojtcernik@volny.cz a stanislav.holek@centrum.cz, nebo písemně na:

Vojtěch Černík, Ráby 85
53000 Pardubice

a

Stanislav Holec, Francouzská 61
70800 Ostrava

Už se nemůžeme dočkat.

Sten

Messnerovy vrcholy

Fyzická zátěž:	4
Psychická zátěž:	3
Čas na přípravu:	3 hodiny
Instruktorů na přípravu:	3
Čas na hru:	3 hodiny
Instruktorů na hru:	3
Počet hráčů:	5-20 smíšených dvojic
Věková kategorie:	libovolná
Prostředí:	kopcovité
Denní doba:	dopoledne, odpoledne
Roční doba:	kdykoliv
Materiál:	fáborky, 33 sáčků na losování, 5x kartičky s čísly 1 až 4, 42 kartiček ANO, 42 kartiček NE, vrcholové kupony

Cíl:

Rozvoj poctivosti, strategie a fyzické zdatnosti.

Charakteristika:

Závod dvojic. Závodníci se snaží zdolat 14 vrcholů a náhoda jim určuje, zda budou úspěšní.

Libreto:

16. 10. 1986 se Reinhold Messner (narozený 17. 9. 1944 v jihotyrolském Brixenu) stal prvním člověkem, který vystoupil na všech čtrnáct osmitisícových vrcholů naší planety.

Motivace:

Přivítáme účastníky jako manželské dvojice, členy Messnerovy společnosti, která se každoročně schází v některém horském středisku. Tentokrát se Reinhold Messner omluvil, ale jako již tradičně pro nás připravil velkou atrakci - závod, který nazval Messnerovy vrcholy.

Realizace hry:

Úkolem dvojice je zdolat všech 14 vrcholů. Od depa vede pět základních cest do pěti základních táborů (base campu, dále BC). Ve čtyřech z pěti BC se cesta rozděluje ke třem vrcholům. Z pátého BC vedou cesty už jen ke dvěma vrcholům. Dohromady je tedy vytyčeno 14 cest na 14 vrcholů. Každá cesta na vrchol začíná v depu a pokračuje do BC (500 - 1 000 metrů). Z BC cesta dále stoupá nahoru do kopce (cca 500 m) a asi 100 - 300 m před vrcholem je tzv. klíčové místo (těžký úsek). BC, klíčové místo i vrchol s uvedenou výškou jsou viditelně označeny. V BC si každý hráč vytáhne z pytlíku číslo 1 - 4, které určuje možný další postup (objektivní podmínky). Číslo 1 značí ideální podmínky, číslo 4 nejhorší podmínky. Např.:

1. skvělé počasí, fyzický stav, spolupráce šerpů - 100 % jistota dobytí vrcholu
2. naděje na zdolání vrcholu značná (66 %), ale počasí se začíná zhoršovat
3. vrchol lze dobyt, ale riziko je značné (33 % naděje), zranění, nebezpečí lavin
4. nelze pokračovat, bylo by to šílenství, nutný návrat do depa.

Vytažené číslo vhodí zpět a rozhoduje se o svém dalším postupu. Pokud se vrací do depa (povinně při čísle 4 a případně při čísle 2 nebo 3), vrchol se mu nezapočítává a musí ho dobyt při některém dalším pokusu. V opačném případě pokračuje dále k vrcholu, až dojde ke klíčovému místu.

Po dosažení klíčového místa pokračuje automaticky k vrcholu, pouze pokud si vytáhl v BC variantu 1. Jestliže si vylosoval variantu 2, tahá si podruhé z pytlíku označeného číslem 2, v němž jsou tři kartičky (ano, ano, ne). Vytáhl-li si v BC variantu č. 3, tahá z 3. pytlíku z variant (ano, ne, ne). Ano mu otvírá cestu k vrcholu, Ne ho nutí vrátit se bez úspěchu do depa. Vhodí kartičku zpět, a může-li pokračovat, dorazí na vrchol, kde si vezme vrcholový kupon, a vrací se do depa.

Vítězí dvojice, která jako první zdolá všech 14 vrcholů za těchto podmínek:

Každý z dvojice může běhat sám (stačí tedy, když vrchol dobude jeden z dvojice).

Jeden vrchol je však stanovený jako povinný pro celou dvojici, na něj musí dvojice vyrazit společně a společně ho dobyt (při tomto pokusu si tahá dvojice vždy jen jednu variantu).

Tři vrcholy si lze stanovit jako cesty s kyslíkem (s krosnou na zádech). Při těchto pokusech si hráč netahá ani v BC ani na klíčovém místě žádnou variantu, má tedy od začátku jistotu, že vrchol dobude. Je možné tyto tři vrcholy neurčovat, nechat dvojici, aby si zvolila sama pokusy bez kyslíku.

Metodické poznámky:

Před startem každý z dvojice nahlásí v depu vrchol, o který se pokusí, při každém návratu do depa odevzdává vrcholový kupon nebo hlásí neúspěšný pokus a oznamuje další vrchol, o který se pokusí. Hru uvádíme v závěru kursu, jelikož v této době můžeme lépe prezentovat svou důvěru v účastníky. Je vhodné uvádět hru venku, před stěnou chalupy vyzdobenou plakáty hor, a scénu zvýraznit i cepíny, lany apod. Hra končí v okamžiku, kdy všech čtrnácti vrcholů dosáhnou 3 dvojice.

Přehled vrcholů a obtížných úseků:

1. Mount Everest - Čomolungma 8 848 m - Hillaryho výšvih	8. Nanga Parbat 8 126 m - Mouřenínova hlava
2. K2 - Čogori 8 611 m - Abruzziho žebro	9. Manaslu 8 125 m - Křížový travers
3. Kančendženga 8 597 m - Jižní vrchol	10. Annapurna 8 078 m - Herzogův bivak
4. Lhoce 8 501 m - ledopád Khumbu	11. Hidden Peak 8 068 m - Balonský ledovec
5. Makalu 8 481 m - Západní pilíř	12. Broad Peak 8 051 m - Střední vrchol
6. Dhaulágiri 8 172 m - Cesta sebevrahů	13. Gašerbrum II 8 035 m - Východní vrchol
7. Čho Oju 8 153 m - Ngojumba-Ri III	14. Šišapangma 8 013 m - Světlé místo

-M-

zdroj: Zlatý fond her II/Praha, Portál 1998

Turnaj roverů a rangers „O ZLATÉ PRASE 2005“

Uplynul další rok a volejbaloví nadšenci z řad skautů se opět sjeli do Liberce, aby zde na již šestém ročníku volejbalového turnaje „O Zlaté prase“ prodali to, co v uplynulých měsících tvrdě natrénovali. Turnaj se konal 10. 12. 2005 ve Vesce a na jeho přípravě a průběhu se podíleli roveři z 10. přístavu Maják Liberec spolu s městem Liberec, které akci podpořilo finanční dotací.

Turnaje se zúčastnilo celkem 9 družstev, v nichž se do hry zapojilo okolo 70 hráčů. Týmy byly rozděleny tradičně do dvou skupin. Ve skupině A se postupně utkaly celky JZD Jablonec nad Nisou, pořádající Páprďové z Majáku Liberec, „31 borců“ z Flotily Liberec, Tsunami (Liberec) a Nezmars Mladá Boleslav. Druhou skupinu B tvořilo družstvo staré gardy Majáku a Flotily Liberec pod názvem Spojené přístavy, Albatros Nové Město nad Metují, Poprask Flotila Liberec a Stopa (Liberec). Ve skupinách se hrálo systémem každý s každým, přičemž první dva celky postoupily do „final four“ a týmy, které ve skupinách obsadily třetí a čtvrté místo, pak sehrály zápasy o 5. - 6. a o 7 - 8. místo. Pátý celek ze skupiny A obsadil automaticky 9. pozici.

V základních skupinách kralovala družstva Albatrosu a Mladé Boleslavi, která je s přehledem vyhrála. Do finálové skupiny s nimi pak postoupily ještě týmy Stopy a 31 borců. Z letité krize naopak nevybředlo domácí družstvo Páprďů a celkově obsadilo až šestou pozici. Nic na tom nezměnil ani houf rozvášněných roztleskávaček, které se staraly o bouřlivou kulisu při jejich zápasech. Pátý skončil tým Poprask, sedmé místo obsadilo družstvo Tsunami, osmé byly Spojené přístavy a deváté JZD.

Finálová skupina přinesla opravdu vyrovnané a kvalitní zápasy. Až do posledního utkání turnaje nebylo jasné, kdo se stane vítězem. Nakonec pro sebe získalo prvenství družstvo Nezmars Mladá Boleslav, a protože v turnaji triumfovalo již potřetí, získalo hlavní cenu již na stálo. Druhou pozici obsadil tým 31 borců pouze o skóre před obhájci vítězství z Albatrosu. Nepopulární čtvrté místo si odnesli hráči Stopy.

Turnaj proběhl po všech stránkách hladce, nikdo se nezranil a znovu byly k vidění kvalitní zápasy, nasazení a obětavost. Závěrem nezbyvá než poblahopřát vítězům, kterými byli všichni, kdo přijeli, a těšit se na shledanou při jarním zápolení na turnaji „O velikonočního kanára.“

Habr – Maják Liberec

*IV. ročník
Silvestrov-
ské plavby
přivítal
pouhé čtyři
vodomily na
čtyřech
lodích, kteří
se přišli už
opravdu
naposledy ve
starém roce
rozloučit*

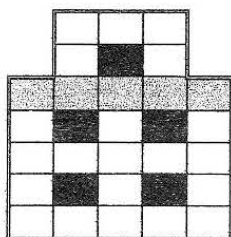
s řekou Doubravou. Původní plán splutí do sousedních Žlebů byl v polovině plavby ukončen z důvodu úplného zamrznutí koryta. Po vylodění následoval přesun po zasněženém poli s velkým údivem projíždějících řidičů aut mezi Ronovem a Žlebami. Vidět 31. 12. na poli vodáky ve vestách, neoprenu táhnoucí loď bylo pro některé asi dost podivné. Co to tam ti blázni dělají.

S vodáckým AHOJ Franta-Bobr

Hanzovní halsování VI.

KRIS KROS

Tentokrát se podíváme na KRIS-KROS. Účelem je doplnit správně vypsaná čísla do předkreslené šablony (čísla se vypisují vždy zleva doprava a shora dolů a existuje vždy jen jedno řešení) a potom převést tajenku (šedě – vyjde z doplněných sloupců) z číselného kódu na písmena. Buď je převod dán rovnou (např. 8=K), nebo se používá (tak jako v mých zadáních) nějaký klíč. Z klíče se vypíší písmena podle abecedy a k nim se postupně přiřadí číslice 0 až 9 (pro klíč „HANZOVNÍ HALSOVÁNÍ“ by byl převod 0=A, 1=Á, 2=H, 3=Í, 4=L, 5=N, 6=O, 7=S, 8=V, 9=Z).

trojčíslí

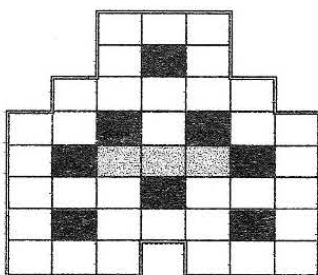
305
317
592

pětičíslí

36286
43841
49822
60458
81176

klíč:

do klínu hory

Dvojčíslí

01
18
30
38
Trojčíslí
118
126

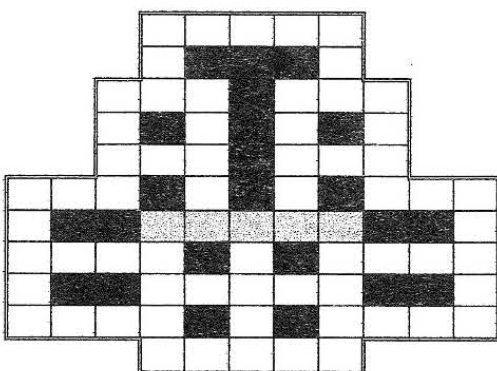
trojčíslí

141
143
302
333
369
853
888

čtyřčíslí

1813
7318
pětičíslí
14873
16393
30891

klíč: není Navigamus

trojčíslí

021
105
111
213
301
321
571
982

čtyřčíslí

3211
3257
3610
3682
6452
6488

pětičíslí

02029
05073
13778
16085
16683
19538
28573
93363
93573

klíč:

příběhy moře

94683

Máte za úkol napsat správné znění šedě označených tajenek - nikoli čísel, ale slov (správné odpovědi jsou za 2, 3 a 5 bodů) a napsat co všechny výrazy spojuje (správná odpověď za 2 body). Odpovědi můžete zasílat do 15. 3. 2006 na adresu: František Pospíšil, Zahradní 2480, 440 01, Louny nebo na e-mail: postakml@tiscali.cz nebo pomocí SMS na mobil 777 000 344. U odpovědi musí být uveden název družiny, může být uvedeno jméno kormidelníka a kontakt. Příště se můžete těšit na průběžné pořadí, ale není přece důležité vyhrát, ale být připraven.

S pozdravem „křížováním doplňuješ nejdál“ se za všechny chyby omlouvá
Pošťák

DO NOVÉHO ROKU SKAUTŮ

Když se premiér Velké Británie W. Churchill seznámil počátkem dvacátých let minulého století s ideály a snahami skautského hnutí tak řekl: „Kdyby byl každý chlapec na světě skautem – nebude již nikdy váleek!“

JIRÍ ŘEHÁČEK

Mimoň – Skautská myšlenka bratrství nezná hranic mezi národy, lidmi různé barvy pleti, stáří, víry a vzdělání. V těchto dnech je třeba si popřát štěstí, zdraví, spokojenost a mír. Je to také čas dobrých skutků, otevřeného srdce, lásky, vzájemného pochopení i splněních dětských snů a přání.

Skautské vánoce

Předzvěstí vánočních svátků bylo v Mimoni zakončení úspěšných skautských tanečních kursů „věnečkem“ v Domě kultury „Ralsko“. Snad jedinou chybou bylo, že se nenašlo dost odvážných kluků, kteří by chtěli umět nejenom country – tance, ale také polku, valčík i latinsko-americké tance. Ale ty pravé skautské vánoce začaly v Mimoni ve

Skautském domě vánočním trhem na zlatou sobotu. Byly připraveny dárky pro radost, které děti samy vyrobily. Bylo možno si zakoupit nejenom vkusné dárky a cukroví, ale také špekáčky, které si mohl každý sám opéci na krbovém ohništi. Nechyběly ani různé nápoje, rožněná pečinka a úspěch měla také pečená jablka. Ke koupí byly vánoční stroměčky a kapři. Náladu s koledami doplnila country kapela a pěvecký sbor „Schola od 3A“. Další dny pak následovaly vánoční schůzky družin a oddílů s vlastními programy a hrami, kdy nezůstal nikdo neobdarovaný. Skauti a skautky nezapomněli ani na štědrovečerní večeři pro zvěř a ptáčky v lese, zimní táboření i výstup roverů a rangers na Ralsko.

Betlémské světlo míru

Děvčata ze 6. oddílu vodních skautek „Korál“ se svou kapitánkou Bublínkou přivezly v lucerně Betlémské světlo od českolipských skautů. Dostalo se k nám vlakem od skautů z Brna, kteří ho převzali od rakouských skautů. Letadlem byl plamínek věčného světla dopraven z betlémské jeskyně, kde se podle pověsti narodil Ježíš Kristus. Lidé dobré vůle si tak mohli zapálit svoji lucerničku a nebo svičičku v lahvi ve Skautském domě.

Děvčata Betlémské světlo roznášela i do domovů lidem, kteří si sami nemohli přijít, a to jako novodobý symbol přátelství, solidarity, naděje, lásky a šťastného života v míru.

Tříkrálovská sbírka

Letos znovu si „Korálky“ oblékly kostýmy tří králů a vydaly se koledovat do ulic města Mimoně se zapečetěnými kasičkami České katolické charity. Tak jako v minulých letech budou i letos peníze použity pro potřebné, strádající, opuštěné, matky s dětmi v tísní a pro pečovatelskou službu.

Do nového roku

Všechny skauty a skautky v našem českolipském okrese čeká letos mnoho akcí a zajímavého programu. Z těch, které organizuje Okresní rada Junáka,

to budou zimní plavecké závody v bazénu, květnový závod světlušek a vličit, zářijový výstup na vrch Kozel a poradní oheň činovníků. Bude také rozšířena činnost roverů a rangers, kteří jsou zárukou dobré činnosti všech oddílů. Všechny pak čekají akce středisek a oddílů, rádcovské kursy, přípravy na letní tábory a jejich realizace i zářijový nábor nováčků.

Jsmé jedné krve - ty i já

Toto oslovení dal do života skautům jeden ze zakladatelů světového skautingu, americký spisovatel, malíř i moudrý znalec přírody a lidí, E. T. Seton. Letos vzpomínáme šedesátí let od jeho úmrtí. Byl to on, který 1. července 1902 ve státě Connecticut v USA založili organizaci Woodcraft Indians. Kluci tak prožili dny jako zálesáci a indiáni, kdy plavali, stříleli z luku a hráli spoustu her. Spali venku, nemluvíli hrubě a byli vychovávaní k pravdě, čestnosti, samostatnosti, zdatnosti, pořádku i čistotě a podle zákonů lesní moudrosti. To vše stále platí i pro naše dnešní skauty. Ti se řadí do mírumilovné společnosti lidí, kteří nezapomínají i v dnešních dnech „honby za penězi“ mít srdce na dlani a váží si toho, že žijeme v naší vlasti kde nehrozí války, hlad a teror. Škoda pro svět, že se nenaplnila slova W. Churchila: „Kdyby byl každý chlapec na světě skautem – nebude již nikdy váleek!“

Foto z kroniky „Korálků“

Předposlední zastávka Betlémského světla byla v České Lípě, kde ho českolipsští skauti předali i mimoňským děvčatům

Seznam akcí pro skautský rok 2005/2006 – AKTUALIZOVÁNO

11. 2. 2006 – *Uzlovací liga* - pořadatel Žlutá ponorka
24. 2. 2006 20:00 – *Ples Flotily Liberec* – více info na www.roveři.cz
31. 3. – 2. 4. 2006 – *Jarní seminář K+K* – Plzeň
1. 4. 2006 – *Čištění břehů řeky Jihlavy* - pořadatel Žlutá ponorka
1. 4. 2006 – *Jarní Lorenzova stuha* – krajské vodácké závody – pořádá Žlutá ponorka
7. 4. – 9. 4. 2006 - 2. *Pražská instruktorská lesní škola 2006* - jarní seznamovací víkend, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
28. 5. 2006 - *Vůdcovský lesní kurz republiky Žižkov 2006*, seznamovací víkend, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
15. 4. 2006 – *Hrkání – Vyhánění Morany* – pořadatel Žlutá ponorka
28. 4. - 1. 5. 2006 - *SKARE* - Seč
13. 5. 2006 – *Krajské kolo v pádlování* – Brandýs n. L., kontakt: Pytlík, mobil: 602 244 177
19. 5. 2006 – *Kotorský závod* – Liberec
26. 5. – 28. 5. 2006 - 2. *Pražská instruktorská lesní škola 2006* - putování kvetoucí přírodou, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
26. 5. – 28. 5. 2006 - *Vůdcovský lesní kurz republiky Žižkov 2006*, seznamovací víkend, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
8. – 11. 6. 2006 – *Navigamus 2006*- Hlučínská šterkovna u Ostravy
10. 6. 2006 – *Jezování*, pořadatel Žlutá ponorka
29. 7. - 6. 8. 2006 - *Orbis 2006* – 8. středoevropské jamboree - poblíž Brna na louce v Mariánském údolí, více na www.orbis2006.cz
11. 8. - 20. 8. 2006 - 2. *Pražská instruktorská lesní škola 2006, letní část*, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
11. 8. - 20. 8. 2006 – *Vůdcovský lesní kurz republiky Žižkov 2006, letní část*, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
16. 9. 2006 – *přebor VS České republiky v rychlostní kanoistice* v Pardubicích - po závodě je možnost splutí Opatovického kanálu na trase Bohdaneč-Opatovice. Krajská kola uskuteční komodoři do 1. 9. 2006
- Září 2006 – Trochu tiku v Atlantiku** – Ostrava – Hlučínská šterkovna
15. 9. - 17. 9. 2006 - 2. *Pražská instruktorská lesní škola 2006*, účast na vůdcovských zkouškách, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
15. 9. - 17. 9. 2006 - *Vůdcovský lesní kurz republiky Žižkov 2006*, zkušební víkend, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
28. 9. 2006 – *závod Napříč Prahou přes 3 jezy*
14. 10. 2006 – *Podzimní Lorenzova stuha* – pořadatel Žlutá ponorka
3. 11. 2006 – *Drakiáda* – pořadatel Žlutá ponorka
- prosinec 2006 - 2. *Pražská instruktorská lesní škola 2006*, absolvenční a hodnotící víkend, kontakt: Vladimír King-kong Kučera, Komenského 140, 253 01 Hostivice, e-mail: kingkong@korrig.cz, mobil: 724 029 246
2. 12. 2006 – *Hučka* – písně, hry a tance – pořadatel Žlutá ponorka – 43. oddíl
9. 12. 2006 – *Sněhuláda* – pořadatel Žlutá ponorka
23. 12. 2006 – *Rozdávání jmelí na Karlově v Třebíči* – pořadatel Žlutá ponorka
24. 12. 2006 – *Vánoční procházka* – pořádá Žlutá ponorka

Prosím všechny, kdo pořádají nějakou akci, aby své příspěvky posílali na mailovou adresu mabab@seznam.cz nebo na kapitanskaposta@seznam.cz. Také prosím o případné doplnění podrobností.

Děkuji Majda

Jirka Hold - Amateur

Bermudský trojúhelník

aneb záhady či fámy?

Je tak tajemný a přitom důvěrně známý. Na mapě ho oficiálně nenajdete, ale všichni námořníci a tedy i vodní skauti tuší, kde se nachází: Bermudský trojúhelník - pomyslné území mezi Floridou, Portorikem a Bermudami, kde "mizí lodě, letadla i pasažéři beze stopy".

V lidech vzbuzuje obavy, ovšem na druhou stranu jsou jim neodolatelně přitahováni. Proč vlastně? Vždyť při bližším pohledu většina těch divných nehod už není tak divná, "klidné moře" často nebývá vůbec klidné a ztracené vraky se v kilometrových hloubkách také velmi často nenajdou.

Inkriminovaná oblast je frekventovanou námořní tepnou již od dob prvních evropských výpadů na americký kontinent. Milovníci teorií o mimozemšťanech, rejdech UFO, bájně Atlantidě, jiných dimenzích či časoprostorech se rádi "mořem duchů a smrti" nechali děsit.

Záhadných jevů si koneckonců povšiml svého času i Kryštof Kolumbus. "V noci ukazovaly kompasu na severozápad, zatímco ráno ukazovaly spíše na severovýchod," napsal do deníků slavný mořeplavec 13. září 1492. Zastánci nevysvětlitelného však neradi slyší, že v té době se patrně nacházel někde u Kanárských ostrovů na druhé straně Atlantiku, a ne v Bermudském trojúhelníku. Tím ale později bez úhony proplul.

Když knihovník Larry K u s c h e v roce 1975 vydal knihu, která se zabývala "uváděním záhad Bermudského trojúhelníku na pravou míru", setkal se s dosti negativním ohlasem mezi "námořnickou" obcí, protože námořníci, jak známo, jsou lidé dosti až velmi pověřiví. Kusche ve své knize tvrdí, že: "Faktem je, že nehody se stávají a to z různých důvodů. Letadla padají, lodě se potápějí... podívejte se na 'nepotopitelný' Titanik,". Kusche dokázal, (a světoznámá pojišťovna LOYD v Londýně potvrdila), že v Bermudském trojúhelníku není větší počet "zmizení" než kdekoli jinde na světě.

Příčiny katastrof a tajemných zmizení lodí i letadel jsou zřejmě mnohem prozaičtější. Oblast je jedním ze dvou míst na Zemi, kde se střelka magnetického kompasu natočí k pravému zeměpisnému severu, což může ztížit navigaci. To je ale pravda jen částečná. Aktuální námořní mapy, které týdně vydává Britská Admiralita uvádí nejen změny mořského dna, plovoucí vraky, nově se vynořující útesy, atd. ale i známé odchylky střelky magnetického kompasu na všech zeměpisných délkách a šířkách. A navíc velká většina lodí (od malých sportovních až po gigantické tankery) je dnes vybavena naprosto spolehlivou satelitní navigací a zatím do dnešního dne není známo, že by satelity v "bermudském trojúhelníku" selhaly.

Na druhé straně působí zde bouřlivý Golský proud, který způsobuje nečekaně vysoké vlny. Náhlé místní bouře a hurikány jsou nebezpečné pro námořníky i piloty. A v hloubkách až několika kilometrů se trosky hledají jen těžko. V poslední době se vynořila i zajímavá hypotéza, že při sesuvech nebo při sopečné činnosti na mořském dnu se údajně uvolňují plyny, které vytvoří obrovské bubliny. Něco jako když se potopíte a vyfouknete vzduch, nebo jako když potápěčské přístroje vypouštějí vydýchaný vzduch. Obrovská bublina stoupá z hlubin moře k hladině a když se v tomto místě nachází loď, tak se ocitne náhle jako "ve vzduchu". To dá rozum, že okamžitě přestane platit Archimedův zákon, lodím přestanou zabírat pohonné šrouby a může se propadnout náhle pod hladinu...

Nebo jste už někdy viděli, že by dřevěná či ocelová loď mohla plout vzduchem? Ovšem mimo Verneova "Albatrosu"....

Ale zase je jisté, že se například populární mořský vlk, osamělý mořeplavec Joshua Slocum (zmizel v roce 1909) se nikdy nenašel. Nevyřešeným tajemstvím zůstane též opuštěná brigantina Mary Celeste v roce 1872. A jsou i další příklady a hádanky, o kterých jsem loni psal v KP v článku o "Blažných Holanďanech". Navíc přes polovinu záhadných neštěstí připisovaných Bermudskému trojúhelníku se ve vymezeném prostoru vůbec nestalo.

Jenže moře je moře, má své záhady, tajemství, nebezpečí a můžeme jim věřit nebo ne. Ale to je to jediné, co můžeme dělat...

Prameny:

Library of US NAVY Academy, Annapolis.

Larry K u s c h "Tajemství bermudského trojúhelníku"

Česká tisková kancelář

NÁMOŘNÍ AKADEMIE NEWS

Akademie jde do toho již popáté

Začalo to už v srpnu 2001, kdy seděli lektoři SkVoKuLečKu, nebo-li Čekatelského lesního kurzu vodních skautů, po večerce ve stanu a bavili se, co bude dál. Jsme přece vodní skauti, tak by to mělo být pořádně znát i na náplni kurzu! Tak co s tím? I začali se kout pikle a nápad začal dostávat čím dál tím reálnější obrys.

Už jsme viděli připlouvat školní loď, na které budou nastoupeni kadeti a my jim, kromě klasických věcí budeme povídat o námořnických tradicích, vodním skautingu a vyučovat je jízdě na vodě. Přes rok jsme oslovili ještě pár dalších lidiček a přizvali 6 frekventantů ČLK VS, aby nám s tím vším pomohli. A nikdo z nás tehdy netušil, co z toho bude... Ale než jsme vypluli, zbývalo to nejdůležitější, název lodi. Liberec prosadil Walrus, a i když jsem slibovala převrat a potopení lodi, zůstalo to tak.

2002

V srpnu roku 2002 si každý z nás ještě živě pamatuje na povodně. Měla být první Námorní akademie, po celé republice voda, co s tím? No, co? Uskuteční se, ale přihlásíme se krizovému centru Junáka, že se hlásíme na pomoc postiženým oblastem. Takže třeba Plzeňáci 1 den pytlovali písek na nábřeží, aby voda nezatopila a nepoškodila historické jádro, 2 dny pomáhali odklízet následky a pak se přes 3 rozvodněné řeky (Berounku, Vitavu a Sázavu, kratší cestou to nešlo) vydali do Žerčic. Tam se sešlo z původních 28 18 kadetů, všech 6 bocmanů a 6 důstojníků. Některé kadety nepustili rodiče, jiní se omlouvali (např. Neratovice), že v jejich městech je situace velice vážná.

Chtě-nechtě jsme museli trochu poopravit původní program. Měli jsme méně času. Jen od soboty do čtvrtka jsme se mohli věnovat programu čekatelského kurzu, potom nás čekala práce. Odjeli jsme do Višňové na Liberecku, tam jsme čistili břehy a okolí řeky zanesené nepořádkem po povodních. V tomto roce se nám nepovedlo sice udělat regulérní plavbu lodí Walrus s patřičným výcvikem, ale obsahu čekatelské zkoušky jsme nezůstali nic dlužni a zkušenost z Višňové určitě taky není k zahození.

2003

To už se Námorní akademie rozjela. Důstojnický a bocmanský sbor začal připravovat program už od zimy a na jaře jsme se začali prakticky věnovat výcviku na „divoké“ vodě. Rozhodli jsme se, že nenecháme zahálet ani důstojníky, ani bocmany, kterých se nám z řad absolventů ČLK VS přihlásilo hodně. Bocmanů bylo protentokrát 13 a důstojníků 9, pro ně jsme uspořádali tzv. Kapitánský kurz. Po společném zimním víkend, následoval víkend pod Litickou přehradou. Začali jsem trénovat v peřejích.

Na táborové části na Drnovce a Merklínském rybníce (Plzeň-jih) jsme zvládli teoretickou část oborů Kapitánské zkoušky a z praxe se zabývali plachtěním. Vybrané pasáže, jako je bezpečnost na vodě a záchrana tonoucího, historie vodního skautingu, metodika pádlování atd. s bocmany a důstojníky (samozřejmě po skupinách) absolvovali i kadeti. Přičichli s námi i k plachtění.

No a loď Walrus, chudinka malá, byla nejprve unesena částí opilé posádky, potom obsazena piráty a nakonec navštívila ostrovy s pohostinným domorodým obyvatelstvem. Tam dal nastavit kurz kapitán jako odměnu pro posádku, která prošla všemi útrapami a nástrahami plavby tak odvážně. ☺

2004

Rok 2003 ukázal, že mnozí z našich instruktorů a instruktorů-elévů nejsou na divoké vodě tak zdatní, jak by se vedení Námorní akademie a jim samotným líbilo, tak jsme se rozhodli pokračovat dál ve výcviku. Bocmanský a důstojnický sbor nám opět vzrostl na 15 bocmanů a 13 důstojníků.

Zima a brzké jaro bylo věnováno přípravě celé vzdělávací akce. Ti starší se navíc připravovali na složení OČK Vedení oddílu. Pro mladší jsme připravili tzv. bocmanský lesní kurz. V červnu jsme okupovali celý víkend Hubertus na Ohři. Počasí nám přálo, voda stále stoupala, tak jsme po páteční teoretické přednášce v sobotu a v neděli rádně procvičili naše dovednosti. Tenhle víkend nám všem dal strašně moc, voda byla úžasná, ale nic nám neodpustila, každá chyba byla potrestána koupelí. A to bylo dobře. Všichni si uvědomili, jak málo stačí a co se může stát, když přeceníme své síly, schopnosti a možnosti svých svěřenců.

Na táboře v Nových Mitrovicích jsme si pak zase „hráli“ s kadety. Loď Walrus byla v bouři poničena, takže jí kadeti museli opravit. Pak se opět museli utkat s piráty, které bez problémů porazili, a mohl se uskutečnit soud s jejich vůdcem, kterého se zúčastnila i Její veličenstvo královna. Kadety to baví, bocmany to baví, důstojníci se při tom baví. ☺

Ale z hlediska vzdělávání je důležité samozřejmě něco jiného. S potěšením jsem musela zkonstatovat, že se lektoři jednotlivých oborů lepší, že vymýšlejí způsoby, jak předat co nejvíc a co nejlépe svoji látku frekventantům, jak těm čekatelského kurzu, tak těm bocmanského kurzu. Pro bocmany byla v tom roce připravená i samostatná hra.

2005

„Letos“ se uskutečnila při Námořní akademii Instruktorská lesní škola. I přes mé obavy, jak tohle celé zvládnem, se nakonec „trojkurzi“ (ČLK, BLK, ILŠ) povedlo. Díky ukázněnosti kadetů, sehranosti bocmanů a přizpůsobivosti důstojníků jsme odpřednášeli beze zbytku obsah obou kurzů i lesní školy, a měli dost času na něžné hrátky a veselosti školní lodi Walrus. Shrňme tedy, kam se Námořní akademie za 4 roky dostala.

Instruktorská lesní škola začala v lednu. Vycházeli jsme z toho, že není nad osobní zkušenost, proto frekventanti naší ILŠ dostali za úkol připravit vzdělávací akci. Celý důstojnický sbor byl rozdělen na 3 teamy. Prvním byl Servis team, který měl za úkol vytvořit technické zázemí a sehnat finanční prostředky na uskutečnění celé akce. Druhý team tzv. ČoLeK team měl za úkol připravit se vším všudy Čekatelský lesní kurz. Sestavit kolektiv lektorů, harmonogram výuky a motivační program s centrálním libretem letošní Akademie. A nakonec BoLeK team připravoval to samé pro Bocmanský lesní kurz. Ovšem ten měl situaci ztíženou úkolem sestavit návrh Lodivodské zkoušky pro divokou vodu (má nahradit zkoušku Kapka). Tedy musel vytvořit celou osnovu výuky. Dále frekventanti ILŠ byli lektoři jednotlivých oborů Čekatelské zkoušky a zkoušky Kapka. Jejich úkolem bylo sestavit si přednášky. Snažit se navrhnout, co nejzajímavější formu. A připravit pro frekventanty kurzů studijní materiál.

Jak už bylo řečeno, bocmani se připravovali na složení zkoušky KAPKA. Toto oprávnění poskytuje jejímu absolventu kvalifikaci potřebnou ke spoluúčasti na vedení oddílu a jednotlivé krátkodobé akce, při užívání plavidel poháněných pádly, pořádané se souhlasem a dle pokynů vůdce, za současného dodržování všech příslušných předpisů, a to do obtížnosti toku WW II, až do rozsahu skautského tábora. Tomu odpovídala jeho „výuková část“.

Bocmani ale vědí, že po nich budeme chtít i práci. Pomáhají při přípravě a realizaci ČLK. Krátké hry a pomocné práce jsou jejich doména. A samozřejmě i bocmani si hrají. Hrají si s kadety, bez kadetů i proti kadetům.

Náplní Čekatelského kurzu jsou samozřejmě především přednášky, besedy a hry o 7 základních oborech předepsaných pro Čekatelskou zkoušku. Instruktoři mají zpracované studijní materiály, které dostávají frekventanti na začátku kurzu. Dostanou kroužkový sešit, se kterým mohou pracovat, jej doplňovat a používat případně dál. Po skončení ročníku Námořní akademie potom dostávají vše a mnoho dalšího na CD.

Ale protože jsme Kurz vodních skautů, je nezanedbatelná část programu věnována činností na vodě, s důrazem na zajištění bezpečnosti vodáckých akcí a získání potřebných teoretických vědomostí spojených s praktickými dovednostmi užitečnými pro další výcvik mladších členů oddílu.

Loď Walrus letos doplula na ostrovy téměř vyhynulého národa. Kadeti i bocmani museli nejprve dokázat, že jsou hodni toho, aby jim bylo odkryto poselství. Dokázali opět, že jsou muži na správném místě, kteří se jen tak něčeho neleknu a překonají i sami sebe.

BEZE SKVRNY PROJÍT SVĚTA RUCHEM: BUĎ MEZI ZVĚŘÍ ČLOVĚK, MEZI LIDMI DUCHEM

2006

A tedy v dalším roce už popáté. V roce 2005 složilo 12 účastníků BLK zkoušku Kapka (získalo oprávnění k vedení vodácké činnosti), většina z nich mají chuť i dál pracovat ve sboru Námořní akademie a zároveň překročili věkovou hranici 18 let, rozhodli jsme se letos opustit ryze vodáckou tematiku.

Po třech letech, kdy jsme se zaměřovali na jízdu na divoké vodě (techniku a taktiku, výcvik, záchranu a bezpečnost), víme, že naši absolventi mají dostatečné znalosti v této oblasti a je pouze na nich, zda se sami budou zdokonalovat a prohlubovat své dovednosti.

Zároveň víme, že hodně oddílů vodních skautů se zaměřuje na putovní tábory a chybějí jim znalosti a dovednosti, které jsou pro každého pěšího skauta samozřejmostí (např. stavba polní kuchyně, konstrukce stanové podsady, vztyčení tee-pee, zimní táboření, ...). Chtěli bychom se pod vedením zkušených instruktorů dostat i do tajů této oblasti. Proto se vedení Námořní akademie rozhodlo, že uskuteční letos Lesní školu OČK Táboření.

Samozřejmě, že se uskuteční Čekatelský lesní kurz vodních skautů a kadetům nechceme, pokud jde o „vodu“, zůstat nic dlužni.

Raduš – Plzeň

1. palubní důstojník Námořní akademie

Hanzovní reálie 4

Navigace

V Baltském moři jsou poměrně krátké úseky plavby, které by byly zcela mimo dohled pevniny, proto se kormidelníci orientovali podle obrysů pobřeží. Věže kostelů a jejich pozlacené střechy sloužily jako majáky. Na nebezpečných místech stavěla hanzovní města dřevěné věže a později kamenné ohňové majáky.

Námořní knihy popisovaly již tehdy mořské proudy, orientační body, hloubky, mělčiny, složení a barvu dna, výskat a tahy ryb, ptáků a tuleňů, příliv a odliv, charakter větrů v jednotlivých ročních obdobích. Každý kapitán a kormidelník je musel neustále doplňovat a hanzovní města si je v přístavech neustále doplňovala a opravovala. Od 14. století tak byla popsána pobřeží a moře od Finského zálivu až po Gibraltarský průliv. Tam začínala sféra Janovanů.

Jednou z nejstarších navigačních knih je takzvané Královské zrcadlo *Komungsskuggsjá* vzniklé kolem roku 1250. V ní otec předává synovi své nautické zkušenosti:

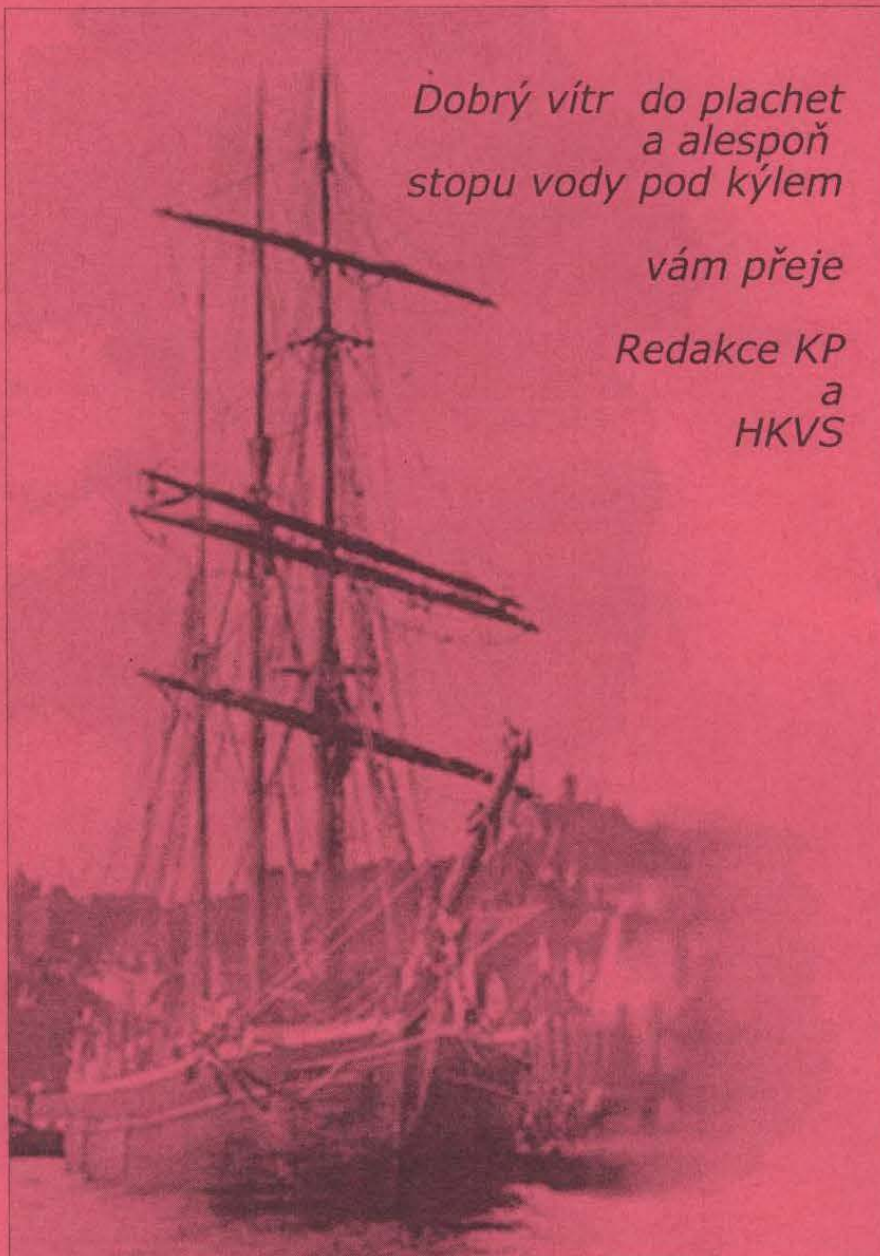
„Nejprve Slunce svými teplými, jasnými paprsky navštíví východ, vzejde den a ukáže východnímu větru mírumilovnou tvář a ten se na svého souseda zadívá také přívětivě. Nato Slunce navštíví jihovýchodní vítr, jižní vítr, jihozápadní, západní a severovýchodní vítr, takže všechny větry vanou vlídně a teple. Avšak ten posledně jmenovaný pošle přes zemi stín, aby vyznačil dobu odpočinku. O půlnoci se odpoutá severní vítr, aby se setkal s odpočívajícím sluncem, a doprovází je kamennými pustinami po roztroušených březích. Zde poručí nebeskému stínu, aby se vzdálil a zlehka foukne chladnými rty do tváře jižnímu větru. Rozbřeskem provází severovýchodní vítr nadcházející den a brzy nato vzejde Slunce. V tuto dobu zažene moře všechny prudké bouře, uklidní se a dá se po něm dobře plout. Všech osm větrů má spolu schůzku a to vyvolá všechnu krásu země i nebe a klidný pohyb moře. Tato schůzka poskytuje klidné počasí pro plavbu.“

Kdo kdy plul pod plachtami po Baltu, ví, že vítr se zde téměř pravidelně zdvihá a točí v určitou denní dobu. Uvedený popis však platí jen do poloviny října. Pak dochází ke změnám:

„Východní vítr se cítí zneuctěn, neboť mu odňali zlatou korunu (slunce nyní vychází na severovýchodě). Posadí si na hlavu klobouk obalený mraky a vane tíživě a mocně. Jihovýchodní vítr, vida sousedův zármutek, se pod mraky zamračí a divoce fučí. Jižní vítr si oblékne plášť lemovaný oblaky a začne burácet, zatímco jihozápadní vítr v nehlubším smutku prolévá slzy prudkých přeháněk. Nafoukne pod svou mračnou přilbou tváře, zaduje ledovým dechem, žene před sebou mohutné vlny a poručí všem vichřicím, aby se utkaly v zápasu. Hluhoce roztesknělý západní vítr se halí do šedivého pláště, zatímco hněvivý severozápadní vítr trpící ztrátou své večerní krásy (při letních západech slunce) se vztekle mračí, rozmetává kolem sebe krupobití a šlehá strašnými blesky. A severní vítr přinese kalné, mrazem se třpytící světlo, na hlavu si nasadí ledovou přilbu a zaduje do mraků nesoucích krupky ledu. A přivane severovýchodní vítr, zamračeně se posadí s vousem plným sněhu, studeně funí a žene před sebou metelici.“

Je divu, že po takovémto důtklivém meteorologickém ponaučení zůstávali plavci od října doma? A to tak dlouho, až „když se dny prodlužují a Slunce vychází stále výš, navrátí se k větrům mír a vlny odpočívají. Pak se od dubna dá plout po všech mořích.“

≡V≡

*Dobrý vítr do plachet
a alespoň
stopu vody pod kýlem*

vám přeje

*Redakce KP
a
HKVS*

Kapitánská pošta 2005/2006

Informační zpravodaj vodních skautů a skauček. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704. Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.